

Danmarks statsminister fra 1947, Hans Hedtoft, deltok i slutten av januar 1955 i et møte i Stockholm i Det nordiske råd. Om kvelden den 28. januar var han sammen med nordiske venner i Operakjelleren. Hans Hedtoft gikk tidlig til sitt hotell. Han døde om natta. Einar Gerhardsen talte i dansk og norsk kringkasting den 29. januar om kvelden:

Meldingen om statsminister Hans Hedtofts plutselige død kom som et voldsomt sjokk på oss alle. I går var han en av de sentrale og dominerende personligheter i Det nordiske råds møte, levende opptatt av Nordens problemer, en inspirerende kraft i nordisk samarbeid. I dag er han ikke mer.

Etter et samvær i en liten vennekrets i går kveld, forlot vi ham ved halv elleve-tida. Så vidt vi kunne forstå, var han da i full vigør, livfull og brennende opptatt av dagens og framtidens problemer, elskelig og humorfylt. I dag lever bare minnene om et rikt utstyrt og godt menneske, som gav sitt liv i arbeid og strid for andre.

Hans Hedtoft var et overskuddsmenneske langt ut over det vanlige. Han kunne ikke spare på sine egne krefter, men satte dem inn til siste rest i dagens og netters arbeid. Og så falt han på sin post som den stridsmann han var.

Hans Hedtoft var Danmark. Med hans bortgang synes vi et stykke Danmark er blitt borte.

Han var også den beste representant for Norden og for nordisk samarbeid. Hvis det hendte at vi andre var lunkne og ettergivende i nordisk samarbeid, så var han vår onde samvittighet. For ham var det nordiske samarbeid blitt en del av hans religion.

Hans Hedtoft og hans tre barn tilbrakte den siste julen på fjellet i Norge som den norske arbeiderbevegelses gjester. Han var lykkelig over dette møte med Norges fjell i vinterdrakt. Og han hentet ro og krefter og styrke, som han mente hadde gjort ham godt. Norge har i Hans Hedtoft mistet en av sine beste venner.

I denne stund går tankene våre til det danske broderfolk og til den danske regjering i dyp medfølelse i det tap de har lidd. Men framfor alt tenker vi på de tre barna som nylig ble morløse og som nå så plutselig også har mistet sin far. Måtte de få styrke til å bære den tunge skjebne som har rammet dem.